

SPIIS TREŚCI

PROLOG	7
------------------	---

CZĘŚĆ PIERWSZA

TYLKO DZIEWCZYŃKA.	15
OPOWIEŚCI KOBIET	31
WIELKA STRATA	47
NOWY POCZĄTEK	57
ZNÓW WIEJSKA DZIEWCZYNA	71
KIEDY UMIERA SPRAWIEDLIWOŚĆ	91
WEWNĘTRZNA WOJNA	99
TRACĄC JĄ	120

CZĘŚĆ DRUGA

ZWYKŁY CZWARTEK	136
UCIECZKA NA PÓŁNOC	149
WSZYSTKO STAJE SIĘ BIAŁE	165
TALIBSKIE WESELE	173
KONIEC, NIM ZDAŻYŁ NASTAĆ POCZĄTEK. . .	182
OGARNIA NAS MROK	192
POWRÓT DO KORZENI	229
CÓRKA ZA CÓRKĄ	246
MROK SIĘ ROZPRASZA	273
NOWY CEL	287
CZAS NA ZMIANĘ	303

EPILOG: MARZENIE

ROZDARTEGO WOJNĄ NARODU	325
-----------------------------------	-----

KLUCZOWE WYDARZENIA

W DZIEJACH AFGANISTANU (1919–2010) .	341
--------------------------------------	-----

PODZIĘKOWANIA	347
-------------------------	-----

Fawzię Koofi świat poznał jako głos „niemych” afgańskich kobiet i twarz przyszłego zreformowanego Afganistanu. Niezależna, postępową, wykształcona, a jednocześnie pełna szacunku dla tradycji – przełamała wiele barier tradycyjnego muzułmańskiego społeczeństwa, w którym kobiety są całkowicie zależne od mężczyzn. Jako przedstawicielka Badachschanu, najbiedniejszego regionu Afganistanu, dokonała rzeczy, zdawałoby się, niemożliwej – dostała się do parlamentu. W Kabulu zaczęła się jej lokalna kariera polityczna, a wkrótce o Koofi usłyszał cały świat – wywiady z nią pojawiają się na łamach opiniotwórczych gazet, takich jak „Washington Post”, „Globe”, „Times”, „Vanity Fair”, w BBC i wielu innych mediach.

Listy do moich córek to książka, w której znana polityk opisuje często śmiertelnie niebezpieczną drogę, którą musiała przejść, by spełnić swoje marzenia. To także poruszające świadectwo tego, co znaczy być kobietą w Afganistanie, i relacja ze zmagania jej rodziny podczas walk między mudżahedinami a Sowietami, z wojny domowej, z okresu rządów prezydenta Rabbaniego i Ahmada Szaha Masuda, a również opis krwawych rządów talibów.

To w końcu ważny dokument, który pokazuje Afgańczyków nie przez pryzmat islamskiego fundamentalizmu czy terroryzmu, lecz z perspektywy ich starożytnej kultury i lokalnych, często niezrozumiałych dla Europejczyków tradycji.

Fawzia Koofi (ur. 1975 r.) – popularna afgańska polityk, członkini parlamentu, w latach 2005–2006 pierwsza kobieta wicemarszałek Izby Ludowej Zgromadzenia Narodowego, nowoczesny myśliciel, oddana matka, bojowniczką o prawa kobiet i dzieci. W 2009 r. znalazła się na liście Young Global Leaders Światowego Forum Ekonomicznego (WEF). Przygotowuje się do kampanii prezydenckiej w 2014 r.

„Pani Koofi jest jedną z tych rosnących w liczbę Afganek, które biorą udział w życiu politycznym kraju i nie chcą biernie przyglądać się, jak mężczyźni walczą o przyszłość państwa... Listy do moich córek to bardzo osobisty pamiętnik, a zarazem przejmująca opowieść o kobietach”.

„Globe & Mail”

„Fawzia Koofi to waleczna, otwarta, popularna i nowoczesna kobieta, a także – jak udowadnia jej wstrząsająca autobiografia – ofiara krytyki i ataków, na jakie narażeni są ci Afgańczycy, którzy ośmielą się być inni”.

Sally Armstrong